

Землището на Речица формално е част от землището на град Сливен. Граничи със Самуилово, Мечкарево, Ковачите, Малко Чочовен, Чинтулово. Разположено е в Сливенското поле на вис. 150–175 м. С въвеждането в експлоатация на напоителната система „Средна Тунджа” някои мочурливи места са отводнени. Почвите са алувиално-ливадни.

Названията на местностите са с преобладаващо турски произход.

Родове: *Миха̀леви, Джорджованите, Пазвѐнски, Славиваните, До̀шовите, Добруджаните.*

ЖИ: *речѝченец, речѝченка, речѝченци, речѝченце, чаирлѝец, чаирлѝйка, чаирлѝйци, чаирлѝйче.*

МИ: *Ад̀ата, Азм̀ака, Азмал̀ка, Азм̀ашкото кай̀на̀че, Алт̀ен тарла, Баалар тарла, Баал̀шки път, Баладж̀а (Бал̀г тарл̀а), Бахал̀ка (Баал̀ка), Балтал̀ка, Балт̀довското, Бѝйските чайри, Ва̀ла, Вис̀ката могѝла, Га̀ргал̀ка, Гѐреня, Глав̀ите, Го̀рната ад̀а, Го̀рната адѝчка, Го̀рната махала (Юка̀ри махл̀е), Го̀рния юрт, Да̀нчовото л̀озе, Даракѝева гред̀а, До бах̀ата, До̀лен гѐрен, До̀лната махала̀, До лѝнията, До о̀реха, Дотл̀ука, Дра̀ката, Дурбал̀ка, Дѝлбо̀кия трап, Дѝрва̀рска могѝла, Дѝрва̀рския път, Дя̀донѝнова могѝла, Ё̀нева ад̀а, Енев кай̀на̀к, Жа̀ба махала̀, Ирѝ тарл̀а, Ка̀бите, Кавакл̀ка, Ка̀лчевите белем̀и, Ка̀ра дотл̀ук, Керан̀ите (Керен̀ите, Керхан̀ите), Ко̀дльо̀пѝрлев кла̀денец, Корѝйка, Кра̀ставо поле, Крѝво̀ли, Ку̀ру азм̀ак, Ку̀ру пун̀ар, Ку̀ру то̀пра̀к, Ку̀ту̀лата, Кѝра, Кю̀ше дермѐн, Ла̀гера, Ма̀лките могѝли, Мала̀ричен кан̀ал, Мемѝи тарл̀а, Мечка̀рския път, Мѝндова могѝла, Мо̀чора (Мо̀чура), Му̀дева могѝла, Му̀ндров кай̀на̀к, Над со̀сата, На̀новото, Но̀вия квар̀тал, Пиринчѝля, Под со̀сата, Пож̀ара (Горя̀лото), Прѐд Ту̀нджа, Речѝца (Чаирлѝй, Чаирл̀у, Ча̀рлѝй), Рѝчѝца, Султ̀ан тарл̀а, Султ̀ановите чайри, Трѝска̀вия кай̀на̀к, Ту̀нджа, Утл̀ука, Ха̀санова могѝла (Ас̀анова могѝла), Хра̀ни пол̀е, Чавда̀р тарл̀а, Ча̀кѝла, Ча̀кѝр азм̀ак, Ча̀ушова могѝла, Шѐрбетлѝя, Юсейнов юрт.*

РЪЧЕНИЦА

Село в Сливенска община към кметство Зайчаре. Отстои на 29 км северо-западно от Сливен. Разположено е на плато с височина около 500 м.

Старото име на селото е *Кочеклари*. Вероятният му произход е свързан с турската дума *кючек* (*кѝсек*) ‘млад танцѝор’ с окончание за множествено число. От там произхожда косвено и новото му българско име *Рѝченица*, утвърдено с министерска заповед 2820 от 14. 08. 1934 г. Населението е турско.

В турско време махалата е в Бебровска нахия на Търновска каза. След 1878 г е в Еленска околия. Била е към община Кипилово, след това към Стрелци и накрая към Стара река. Към 1957 г. преминава към Сливенска околия. С указ № 2234 от 26. 08. 1978 г. махалата е призната за село.